

Nathalie er en dansk-jødisk pige, der er 14 år i 2022:

FULD FOKUS PÅ DE JØDISKE KRØLLER

Jeg hedder **Natalie**, og jeg er 14 år. Jeg bor i København i en lejlighed sammen med min familie med min mor og far og mine to brødre. Jeg er lige startet i 8. klasse på Carolineskolen, den jødiske skole i Danmark. Carolineskolen er en lille skole, og der er kun én klasse pr. årgang.

Det vil sige, at vi er rigtig få, og vi alle sammen kender hinanden på kryds og tværs i klasserne. Da vores forældre var små, så gik de også på skolen. Det vil sige, at de også kender hinanden. Så vi har meget tætte relationer på skolen.

Der er én ting, der ikke er så hyggelig ved vores skole. Det er, at der står politi og vagter udenfor vores skole. De er også inde på skolen, og der er sikkerhedslokaler inde på skolen.

Vi laver øvelser hvert år for at se, hvordan det er, hvis nu der skulle komme nogen og gøre skade eller skyde på os.

Altså for folk der kommer ind på skolen og ikke kender skolen, så er det måske lidt utrygt for dem at komme ind på skolen, også står politi og vagter foran vores skole, men for mig er det jo

blevet normalt fordi, at jeg har oplevet det så mange gange, og det er helt normalt for mig.

I min fritid spiller jeg fodbold, og jeg elsker at spille fodbold. Jeg spiller på Hakoah, som er det jødiske hold. Der er ikke så mange, der kender det, men jeg synes, at det er meget sjovt. Der spiller de fleste fra skolen af pigerne. Det er alle mulige årgange, og det er rigtig, rigtig hyggeligt. Jeg spiller forsvar, og der har jeg mine to makkere, og vi har et rigtig godt samspil.

Min familie kommer mange steder fra i verden. Min farfar er fx fra Iran, og min farmor hun er fra Jylland, og så er min mormor og morfar fra Sverige. Det vil sige, at mine oldeforældre flygtede til Sverige fra Polen under 2. Verdenskrig. Min mor hun er svensker, og hun taler svensk derhjemme til os. Min farfar han kommer oprindeligt fra Iran, men han flygtede til Israel, da han var meget lille. Og min farmor fra Jylland mødte så min farfar i en kibbutz i Israel. Det var sådan, de to mødtes.

Jeg er meget stolt over at være jøde. Jeg har den her halskæde. Jeg kalder den Magen David, men folk kender den som Davidsstjernen. Det er et symbol på, at jeg er jøde. Min mor siger tit, at

hvis vi står i nogle situationer, at jeg skal gemme den væk, men jeg plejer at have den fremme, fordi jeg er stolt over at være jøde.

Samtidig kan jeg godt lide at mixe ind med de andre piger på min alder. Fx glatter jeg mit hår. Jeg plejer at have krøller. Min mor er ikke så glad for, at jeg glatter mit hår, men jeg kan godt lide det. Efter skole plejer mine venner og jeg at gå hen til et indkøbscenter, der ligger rimelig ret tæt på vores skole. Der har vi nogle gange oplevet, at andre børn fra andre skoler råber efter os "hey, er det ikke jer fra den der jødeskole?". Der tænker vi sådan "orv hvad vil de nu". Vi kan blive lidt urolige, men på den anden side kan vi også være sådan - hvad hvis de vil vide noget om os? Eller er nysgerrige på hvem vi er. Og det er selvfølgelig okay, at de er nysgerrige. Det er bare ikke så rart, at de råber.

Jeg synes helt sikkert, at det er en fordel, at vi er forskellige minoriteter i Danmark. Både fordi vi lærer hinanden at kende i forhold til religioner og traditioner, men også at vi ikke alle sammen er den samme person, og at vi ikke alle sammen har den samme religion. Vi kan lære noget af hinanden.